

BARSI HIRLAP.

Politikai hetilap. Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, egyes szám 20 fillér. Hirdetmények beiktatása jutányosan számítatik. A „Nyílt tér” sorának közlési díja 50 fillér.

Felelős szerkesztő:
KUTSERA BÉLA

A lap szellemi részét illető kéziratok a szerkesztőség, hirdetmények és pénzküldemények a kiazó hivatal címére küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

A sóhajok hidján.

Irta: Kutsera Béla.

Ne a velencei rémes hid történetére várjon! Oda csak meghalni hordták az embereket. Ne is phantastikus beszélyre, hanem arra a helyre, a min egy nemzet pályafutását végzi, azon helyre melyen „élne és meghalnod kell!”

Furesa még gondolatnak is az, mikor egy nemzet, egy hatalmas egyesülés, egy rettenetes ember-tömeg tele búval, gonddal, fonynyad, sorvad és vész. Nem beszéllek olyan népről, a kit természeti erők pusztítanak el, nem csodálkozom azon, hogy a rézbőrű indiánok, mesés-regés izomerejük daczára, egyre jobban, mutavány számig csökkennek, de szerencsétlenségnek tarthatja bárki is, hogy nem kél birokra a magyar nemzet azon behatások ellen, melyenek állami létét züllötté teszik.

A magyar nemzet minden egyes tagja tudja, hogy ez országnak gazdasági elmaradottsága az a pont, melyen minden törekvése röpke óhajnak megmarad és minden akaratát olyan sóhaj csak, mint a sóhajok hidjáról letaszított jól meginquirált vértanúé. És mégis? Mindenféle rendezésekről szó esik, csak gazdasági berendezkedésekről nem! Az osztrák csak hurezolja a magyar népet a közös vámvonalon az orránál fogva, csak von-

szolja maga után, de a mi uraink csak azért ülnek a képviselőházban, mert a képviselői fizetségek tekintetében egyelőre no, hát valahogy csak berendezkedtünk. Az országban mást sem lehet hallani, mint panaszt, nyomortól menekülő kivándorlók botja kopogását, árva, elhagyott honfitestvérek kesergését s a ki e felett egyszerűen nem tér napirendre: gyengén pisálkodó reményességgel elszavalhatja a „Vén ezigány”-t.

Magyarok! Emlékezzünk meg csak arról, hogy piszkos, rongyos csárda közönsége mint adja az utolsó rongyos bankót a keserves kurucz nótáért. Beszéljünk arról, hogy a mi népünk mennyire rapsodikusan küzdök a sorsával. Nézzünk szét, hogy mit csinál egy-egy falunak minden emberi jótól megfosztott népe, emeljünk fel egy-két rongy öltözőket, a mikkel takaróznak azok, kik olyanok, mint ha emberek volnának, nézzük meg a kiszáradt, kieroledett szittya-fajzatot és azután a ki nyugalmat hirdet a magyar nemzet gazdasági különválásának szorgalmazására nézve, azt fojtsuk belé a szegény emberek lakásainak bűzébe, a hol együtt lakik ember és barom!

A magyar nemzet jól felfogott érdeke halaszthatatlanul megköveteli a vámsorompóknak mielőbbi felállítását. Az ipar és a kereskedelem, a jelenkor ezen leghatalma-

sabb tényezője, e nélkül coeficiensétől megfosztott nép-súlyesztő basis marad. Az egész országban kézzel foghatólag észrevehető az, hogy mindenfelé elégedetlenség van, hogy az ország lakóinak egyes osztályai a legnagyobb nélkülözéseknek s a legszánalmasabb nyomornak vannak kitéve. A közvetlen szemlélet legrémítőbb látványosságává vált a kivándorlás, mi annak a következménye leginkább és majdnem egyedül, hogy a munkaszerető lakosságunk nem talál keresetforrasra, miből fentarthassa magát. Óriási vagyonok birtokosai nem állanak se az ipar, se a kereskedelem élére, hanem diffamálónak tartják ezt a foglalkozást, mint Rómában a színészetet legalább is. A kivándorlás kapuit a vámsorompók felállításával lehet csak elzárni, a magyar ipar és kereskedelem felvirágozását csak a vagyonos osztály ilyen irányu vállalkozása eredményezheti.

Egy kicsinyke, kis görög városnak rengeteg nagy kapui voltak. A kapuk kinyitása és bezárása az egész város férfainak munkát adott. Egy böles akadt azután, ki satirikusan megjegyezte, hogy ne nyissák ki többé már a kapukat, mert kiszalad rajta emberes-tül, templomostul, házaival együtt mind az egész város. A szegnek a fejére ütött a böles, a városbeliek többé nem azt a kaput nyi-

TARCZA.

Delila bűnhődése.

— Beszély. —

Irta: Olsavszky Lajos.

Egy hó mulva Sofie ismét otthon van és bába készül.

Komornája nagyon ügyetlen ezen az estén s mindent viszásan végez. Az arca szomorú s szeme mintha ki lenne sírva.

— Mi lett téged, — kérde a türelmetlenkedő grófnő — hogy olyan szórakozott vagy?

— Temetés volt ma a házban, az hatott meg nagyon.

— Ugy?

A grófnő nem kíváncsi rá, kit temettek. Nem volt ismerőse, mit érdekelné őt más?

A komorna tesz-vesz és megszólal:

— Fialtal embert temettek az ötödik emeletről, a kit talán ismert is a grófnő.

A delnő épen a kebelén levő esipkét tűzködi, megáll s gunyos tekintettel végig mérve a komornát, az ajkát biggyeszti, mintha azt mondaná: te az eszedet vesztetted el, hát lehet-e nekem ismerősöm, a ki az ötödik emeleten lakik?

— A szép barna kalauzt temették — folytatja a komorna bánatos hangon.

A grófnő hirtelen felszisszen; megszurta magát.

— Mikor urnóm és az öreg méltóságos asszony elutaztak, akkor ő is a vonattal ment s mikor a robogó vonaton a kocsik oldalán végig akart haladni, megesszött és leesett.

— Minek indul el olyan uton, a mely neki nem való s a melyen nem tud járni az ostoba!

És e szavak után a grófnő még arra is képes, hogy újra megvetően biggyeszti az ajkával.

— Gyorsan, gyorsan, siess, ma korán ott akarok lenni a bálban — biztatja az urnő komornáját. Magában aztán elgondolja: szép, igen szép akarok lenni és az leszek. Ott lesz az elűzött fejedelem is, én pedig neki ígertem el az első tóurt és a második quadrillet. Korán ott akarok lenni a bálban, mert jól fogom érezni magamat.

A bál után két hétig Erone gróf — az a trónjavesztett fejedelem inkognito-neve — mindennap látogatást tesz Sofie grófnőnél.

A delnő mindig lázas, izgatott türelmetlenséggel várja érkezését s boldognak érzi magát, ha mellette van.

Ez a szép hölgynek első, igazi szerelme, a mi egészen betölti a szívét, elfoglalja a lelkét s minden gondolatát.

De nem, még sem minden gondolatát. Merengésében gyakran jelenik meg képzeletében a szegény kalauz összeörögt alaja, vérezen, halaványan. Nem fenyeget, nem

átkozódik, sőt ellenkezőleg: epedő szemekkel tekint reá. Szelid mosoly kíséretében, mintha köszönetet és áldást susogna, hogy megengedte neki, a szegény munkásnak, szeméit hozzáemelni.

Azért a szép hölgy mégis remeg és félti szerelmét s nem mer bizni a jövőben. Valami, a mi eddig még soha sem szólalt meg belsejében, szüntelen figyelmezteti, hogy a bűn büntetés nélkül soha sem marad.

A kétség és a meg-megújuló remény igen kemény, igen erős csatát vívnak egymással a kebelében; ádáz csatát, fegyverszünet nélkül.

Ismét bál volt s másnap Sofie tudatja komornájával, hogy senkit sem fogad, kivéve ha Erone gróf jönne.

Sofie ismét szép akart lenni. Nagyon szép volt.

A gróf megjött.

Mintegy tíz percznyi időzés után a gróf már egyetlen szempillantásra sem bírja levenni vágyó tekintetét a szép asszonyról; lángolóan, égetően szegzi rá az igézetes alakra. Mindig jobban és jobban közeledik Sofiehoz s noha ez érzi, hogy nem kellene megvárnia, míg a gróf egészen hozzáér, míg hozzásimul; nem bír megmozdulni, nem tud parancsolni a kezének, hogy az távolartsa, nem képes egyetlen szót ki-mondani, hogy eltítsa a gróft.

tották ki, hanem a város falain egy másikat törtek s kisebbet késztettek. És az eredmény mi lett? Mikor a szomszédok megtámadták őket utcái harcz nélkül, asszony és gyermekvér megkimélésével vigan elverték a falak alól a behatolni nem tudó ellenséget. . . . Nálunk is így van és így is lenne! Magyarország a vámvédelmi politika elhanyagolása folytán gyilkos könnyelműséget követ el és követett el a multban is. Őlbe tett kezekkel nézi, hogy nyers termékei mint ragadtatnak el az élelmes külföld által s tanulni nem akaró közönyt nézi, hogy az élelmes külföld mint használja fel meggazdagodásra a feldolgozott áru-kivitelt. Mi engedjük, hogy minden erőnk kiszabaduljon a nyitva hagyott nagy kapukon, a sorompótlan vámvonalon, holott a történelem bizonyítja, mikép a világkereskedelem fő fő nyitja abban rejlett, hogy valamely állam nyers importját iparezikkre feldolgozza és a mily neszire csak tudja, vigye ki és értékesítse. Nálunk fordítva van. Mi, az a hatalmas nyerstermelő állam a helyett, hogy itt benn az országban gyár-ipar-fejlesztéssel párosult kereskedelemhez kezdenénk és a könnyen megszerezhető nyerstermékeinket feldolgozva értékesítenénk, engedjük, hogy selejtes, rongy osztrák iparkészítményekkel árasztásák el országunkat, hogy bennünket tönkretegyenek először anyagilag. Rég kiadott jelszó volt az, hogy Magyarországot először koldussá, azután rabbá kell tenni! Ennek a politikának nyomasztó sulya alatt a magyar ember pályafutása a sóhajok hidján visz keresztül és csak az hiányzik még, hogy egy utolsó lökéssel, a külön-vámterület meg nem valóításával, a bukás örvényébe taszítsák le.

Végre minden erejét, minden akaratát megsibbasztja az a kék, az a gyönyör, a mikor érzi, hogy a gróf a dereka körül fonja a karját és nem ennek a földnek lakója már, a mikor a gróf szomjas ajka odapad az övére. Mintha abban a csókban a lelkét szívna ki.

És ezután a gróf beszél neki lágyan, a hogy szerelmesek szoktak, suttogóan, szembenézve, hogy onnan hamarabb olvashassa ki a választ és a hölgy minderre azt hiszi, hogy ő már nem él, vagy hogy az mind csak káprázat, ködkép, a mi előtte megjelenik, a mit a gróf szavai előtte felidéznek; vagy hogy mindez csak álom és ha ebből az álomból majd fel kell ébrednie, akkor jobb lenne meghalnia.

A gróf folytatja szerelmes, édes szavait; már csak egyetlen szót kell kimondania, hogy Sofie összeroskadjon a boldogságtól.

Mielőtt a gróf ezt az egy szót kimondaná, kissé hátrább vonja a fejét s erősen a szemébe néz hölgyének, mintha haboznék, mintha még nem jött volna el az ideje, hogy kimondja.

A delnő pedig odahajtja a fejét a férfi vállára s a megkezdett mondatot: legyen ön a . . . kiegészíti magában, odagondolva az elhalgatott szót: feleségem.

És a büszke, szép hölgyet nem bántja, nem sérti a gróf késedelme, hogy az nem siet kimondani azt az egyetlen szót, a mi

Rabbi beiktatás.

Az aranyosmaróti orb. izr. imaegyesület rabbija, Schlessinger Samu, Schlessinger József rajkai főrabbi fia, folyó hó 19-én foglalta el hivatalát. A hívek, kiknek egy része Verebélyig utazott elébe, ez alkalomból d. u. 1/1 órákor istentiszteletet tartottak, melynek során a rabbi az alább szó szerint közölt valóban magas szárnyalású magyar hitszónoklatot tartotta. Az istentiszteleten részt vett Pintér Károly helybeli apát-plébános és Jarábek József s. lelkész is. Délután 200 teritékű társasbéd volt, melyen a környék egész zsidósága megjelent, hogy a rabbi iránti tiszteletének és ragaszkodásának kifejezést adjanak. A jelenlevők között több rabbi-val találkoztunk, kik a helybeli rabbit ide kísérték. A társaság a késő éjjeli órákig mind végig lelkes hangulatban maradt együtt és persze számos felköszöntő hangzott el. A rabbi urat igen sokan üdvözlétképvirítalig, többek között gr. Batthyányi Tivadar is, kinek ezért az egész ünneplő zsidóság halás köszönétét fejezte ki és megbízta Dr. Török Mór ügyvédet, hogy ugyis mint az imaegyesület vezetője táviratilag közölje ezt vele.

Ime a beszéd:

Ájtatos hallgatóság!

Heti szakaszunkban Jákob ósatyánkról a következőket olvassuk: „És látá, hogy ime egy kut vala a mezőn és 3 juhnyáj hever mellette, mert azon kutból itatják a nyáját, a kő pedig nagy a kut száján.”

Még mielőtt e szöveg fejtegetéséhez fognék, felétek fordulok tisztelt és nagyérdemű hallgatóim, kik oly szívesen fogadtatok engem, hangoztatva a szent lantos szavait: Aldott legyen, ki az Urnak nevében jő, én is az ő halhatatlan, szeretettől áthatott szavaival felelek! Aldalak benneteket Isten házából! Üdvözöllek benneteket itt Isten házában, ahová hívtatok, hogy innen hirdessem Isten ígét, tanítsam parancsolatait, hogy e szent helyről védelmezem az erényt, sujtam a bűnt, hogy nyujsak reményt a kétségbeesettnek, hitet a kételkedőnek, gyógyírt a megsebzett szívnek és világosságot a vallástalanság sötét sükötörébe tévedt léleknek. Tudom azonban azt is, hogy amidőn elhatároztam magam ezen megtisztelő állást elfoglalni, nem csak tisztséget, hanem kötelességeket, talán erőmet meghaladó kötelességeket is vállaltam. De hitem erős, vallásos meggyőződésem tiszta és ezek — hiszem — segítségemre lesznek, hogy mindenkor és mindig áldást terjeszthessek Isten házából szent tóránk és bölcs mondataink

a megkezdett mondatot kiegészítené. Nagy s terhes kötetést foglal magában az az egyetlen szó.

A hölgy megfogadja magában, erős fogadást tesz önmagának, hogy a mint az a szó valósággyá válik, lelkének minden akarata, szívének minden vágya csak az lesz, hogy a gróft boldogítsa, hogy elfeledtesse vele elvesztett trónját, országát s népét és hogy az mindezekért az ő karjaiban, az ő határtalan szerelmében nyerjen kárpótlást.

A gróf megegyszer ismétli megkezdett szavait s be is végzi.

— Legyen ön a szeretőm.

Sofie villámgyorsan pattan fel s gyönyörű alakja magasán kiegyenesedik. Arczából eltűnt minden csepp vér és csak szikrázó szeméinek haragos villámai árulják el, hogy ez a hitregobeli istennő nem faragott szobor.

Mert istennői szépség e pillanatban; önértében, nőiségében és büszkeségében durván megsértett istennő, a kit rettenetes haragjában elhagyott minden gondolat s e miatt nem bír szóhoz jutni.

Am ha szólni nem bír, tenni még tud.

Felragadja az egyik asztalkán heverő lovagló-vesszőt s kegyetlenül végig vágva a gróf arcán, ellenkezést nem tűrően, parancsoló mozdulattal ajtót mutat.

De a mint a gróf eltávozik, a büszke alak megtörve rogyik a földre s egész tes-

értelmében, mert szent tóránk a jó, szép és nemes tet mezején a valódi kuforrás, ez erődünk, ez mentsvárunk és innen kell, hogy induljon ki a zsidópap ténykedése és hasson tovább az életbe, védje Izrael házait, a házi erényeket, a család tisztaságát, a gyermekek nevelését és a hazafiság érzetét.

Igy vélekedve a lelkészi hivatásról, meg fogom jelölni az irányt, amelyen haladni akarok; meg fogom jelölni ama főelveket, amelyekkel kitűzött magasztos céloimat elérni remélem, mely abban áll, hogy buzgalommal és lankadatlan kitartással a vallásosságot, igazságot és jogosságot terjeszsem és hogy elriaszthassam a tudatlanság, balhit és vallástalanság sötét démonjait és tisztán a hit, a szeretet és a felvilágosodás kapesoljon össze engem hitemmel, ember- és honfitársaimmal mindenkor.

Tisztelt ájtatos hallgatóim!

Jákob ósatyánknak azon látványja, hogy 3 juhnyáj hever a kut körül, joggal ráillik minden községre és papjára, mert minden lelkész a községenek pásztora, nyáját pedig hívei képezik. Pásztorbotja és fegyvere: a vallás, melynek erejével békét és háborut szerez; békét az erénynek és háborut a véteknek, békét a bűnös szívnek, a maradosó lelkiismeretnek, a kétkedő és gyászszaggatta léleknek; békét az egyednek és békét a községenek.

Azonban van a természetben egy bizonyos erő, melynek működését nem látjuk, melynek ténykedése az ember szemkörétől el van vonva, de mégis lüktető ereje tetteinknek, de mégis szabályozója cselekedeteinknek s féke szenvedélyeinknek. Ez pedig nem más, mint a lelkiismeret. Ez az erő egy isteni szikra, melyet a Mindenható keblünkbe helyezett, hogy általa tudjuk megválasztani a jót, elkerülni a rosszat, azt a rossz hajlamot, — melyet bölcsseink a nagy kőhöz hasonlítanak — mely minden jónak és nemesnek esküdt ellensége és a mely bennünket minden rossz és beestelen tetre serkent és buzdít. Ennek leküzdésére van a lelkiismeret, a mely megnyilatkozik mindig, még akaratunk ellenére is, mely gyötör, ha rosszat cselekedtünk és lelki örömet nyújt, ha Istennek tetsző dolgot vittünk véghez. Ez az erő tehát bíraskodik felettünk folyton és szakadatlanul s jaj neked ember, ha ellene vétettél. Mert ha a nap zajában el is tudtad némitani lelkiismeretednek elítélő szövegét, mégis éjjel fekvőhelyeden oda sugja neked: gonosz vagy! gonosz cselekedtetél! Hasztalan keresel akkor nyugodalmat, hasztalan pihe-

tében vonaglik, mint a megtaposott féreg; majd a nagy szenvedőknek az a fuldokló zokogása fogja el, a mi megfojtással fenyeget; végre nagy idő multán felugrik s kaczag, meg ismét elméláz, elgondolkodik.

Rászoritja a kezét a homlokára, mintha ott fájna nagyon, majd meg szívére, mintha ott még jobban fájna; de sem az a lázongó szép fej, sem pedig a háborgó kebel nem szűnik meg sajogni.

— Boldog voltam, egy perczre üdvözültem s mindenki csak egy perczre üdvözülhet, — szól a grófnő, kakadujához intézve szavait.

A kakadu éktelenül rikácsol, mit a szép hölgy válasznak véve, folytatja beszédét.

— Ugy-e, hogy a percznyi üdvösségért nem nagy ár a hitvány élet.

Ettől a naptól a bájos Sofiet szigorúan őrzik. Gondosan távolítanak a közeléből mindent, a mivel kárt tehetne az életében, vagy önmagában, a legkiméletesebben bánanak, a leggyöngédebben beszélnek és nem ellenkeznek vele.

Olyan bánásmódban részesítik, a minőben az elmebetegeket szokás; mert ő az.

Órákig együtt kaczag ő és a kakaduja s ha ezt megunták, felelgetnek egymásnak, ki tudná kiről, miről?

— Vége, mindennek vége.

— Nem sok érte, nem sok érte.

(Vége.)

rést, hasztalan ringatod álomba magadat, nyugalmat akkor sem fogsz találni, mert nyugtalanító, izgató álmaid felriasztanak. — Így tehát kezünkbe adatott önmagunk boldogsága és boldogtalansága. Lesúlyedhetünk vétkeink által a föld poráig, de fel is emelkedhetünk jó tetteinkkel az angyalok spharájág.

Amde a rossz hajlam ellen nem lehet oly könnyen harezolni és győzni. A való megbirkozás nem oly könnyű dolog, mint első pillanatban hinnők. A mindennapi élet áradó vizei sokszor csökkentik lelkiismeretünknek, ezen szent szikra tűzének melegét; a létért küzdők zaja sokszor tulharsogja lelkünk halk szózatát, azért szükséges a lelkipásztor, ki az élet-küzdelem harezáiban csak közvetve vesz részt, a ki inkább csak megfigyelje azoknak; hogy őrt álljon és figyelmeztesse, tanítsa és intse híveit, hogy odatörekedjék, hogy az Isten népe mindig és minden körülmények között ismerje az Ő nevét. Ha látja, hogy az élet tengerének tajtékzó hullámai a vallás szent lángját eloltással fenyegetik, akkor a pap készen és résen álljon s dörögje oda az Isten parancsoló szózatát: Idáig és ne tovább! Itt töressék meg felháborodott hullámaid dacza! És ha észleli, hogy az élet küzdő-terének harezmoraja elnémítja a lelkiismeret isteni szózatát és a nekidühödött, a nekivadult harcosok legázolják a testvériség örökzöld mezejét, akkor legyen a pap a béke hirdetője, lobogtassa fennen a szeretetnek fehér, békét parancsoló zászlaját. És ha látja, hogy felebarátjának kedvez a szerenese, de káprázata által elvakítva megfélekedzik Istenről és törvényeiről, akkor emlékeztesse a szerenese tűnékenységére, emlékeztesse, hogy: Enyim az arany, enyim az ezüst, szól a seregek Ura, szerenese és balsors mind Isten rendelése. Ha pedig látja, hogy testvére a Mindenható sujtó keze nehezedik és a nélkülözések és csapások anyyira megfásították, hogy Jeremiással sóhajt fel: oda van szerensem, oda van reményem, akkor ott teremjen a pap a vallás biztató szózatával, a hit reménysugarával és tanítsa arra, hogy a Mindenható ha büntet is, jutalmaz, ha sujt is, emel. A lelkipásztor mindig ott legyen nyíjánál, velük érezve, felettük örködve, nekik világítva és őket áldva.

Ez értelemben akarok én is működni, ez értelemben akarom én is elérni azt, hogy népem ismerje a Mindenható nevét mindig, örömben és bánatban, szerenésében és balsorsban egyaránt, mert a vallásosság és az Istenfélelem azon kútforrás, melyből a nyájak üditő és megerősítő élet balzsamát meritik és isszák. De ha azt a célt igazán el akarjuk érni, hogy hitfeleink kivétel nélkül mind a vallás szent forrásából élvezenek, akkor arra kell törekednünk, hogy a Midrás fejtegetése szerint mind a három tényező: szülő, gyermek és társadalom, a vallás és hazafias szellem lengje át és így a család, fiatalság és az egész közéleti társadalom egymást támogatva, egymást kiegészítve neveljenek egy egészséges nemzedéket, teremtsenek egy vallásos s hazafias népet. És ez a pap legszebb feladata, mert ha ezen feladatát lelkiismeretesen teljesíti, nemcsak vallásáért, hanem hazájáért is küzd és fáradozik. — Két eszményünk van tehát: vallás és haza s e két eszmény aranyfonálként kell, hogy huzódjon keresztül egész életünkön s minden cselekvéseinkben; mindig az elsők között kell, hogy legyünk küzdeni, áldozni és — ha kell — meg is halni, ha e két eszmény egyike, hit vagy haza forog szóban. Ezt a két fogalmat összeforrasztani örökre és elválaszthatatlanul, ez hivatásunk és feladatunk.

Mit követel a haza? A haza azt követeli, hogy érte éljünk, haljunk, hogy készek legyünk mindannyian a hazát megvédeni az utolsó csepp vérig, de ép oly egyetértéssel működünk közre béke idején annak felvirágzásán és felvirulásán. A haza tehát az követeli, hogy fiait örömben és bánatban egyaránt szeressék egymást, nyujtsák egymásnak a testvéri jobbot. De szent

vallásunk sem követel mást, mint szeretetet és testvériséget. Azon községet, a melyben a béke szelleme nem honol, azt a jót és a haladás kerülve kerüli. A béketűrés és békeszeretet az iránytű, a mely megmutatja, hogy a sokféle ágazó utak közül melyikre kanyarodjunk, hogy a község érdekeit előmozdítsuk, jólétét öregbítsük és haladását irányítsuk.

Én mint a békét szerető és a békét kereső pap jövök. Ha valahol az egyenetlenség-fattyuhajtását fedezném föl, úgy gondos kézzel fogom azt letörni; ha látni fogom, hogy valaki a viszálykodás konkolját akarná bevetni közéünk, úgy egyéni hajlamom és papi kötelességemnél fogva a kérés és rábeszélés irójával fogom azt kigyomlálni.

Az összetartozandóság szellemét fogom táplálni, a testvériség szent érzetét fogom növelni, hogy községem tagjai közt a csöndes együttélést, az üdvös egyetértést senki meg ne zavarja.

És most neked könyörgök, oh Atyám! Akinek áldása és segédelme nélkül hiába-
való minden emberi szorgalom, törekvés és igyekezet. Adj szárnyalást és emelkedést a szónak, amely gyenge ajkamon kél, hogy a meggyőződés erejével sujtja a bűnös szívét és a balzsamir gyógyító enyhességével érintse a beteg bánatszaggadta lelket!

Adj életet, erőt, egészséget, adj lélek-erőt, szilárdságot, hogy pályámat terhesse tevő akadályok ezrével győzedelmesen megküzdhessenek!

Ald meg hitközségem elnökeit, vezetőit, akik önzetlen szeretettel ragaszkodó odaadással és lankadatlan buzgalommal fáradoznak községem felvirágzásán és testvéreik javán!

Ald meg hazánk böles kormányát, hogy nehéz állásában el nem lankadó kitartással vezesse a hont a nemzeti emelkedés lépésin!

Legjobb áldásodat adjad Uram hazánk fölkezt királyára, hogy napjaiban üdv és áldás támadjon a népnek és jogara alatt nagy és boldog legyen a magyar!

Imádkozom a haza jólétéért, a nemzet egységeért és a vallásoknak szabadságaért.

Ald meg tisztelt községemet békével, bőséggel, hogy szeretettel és egyetértéssel, testvériséggel és összetartással haladjunk együtt a cél felé, hogy teljesüljenek e heti prófétánk szavai: Mint az áldásthözö harmat leszék Izráelnek, — mondja az Ur — hogy virágozzék, mint a rózsza és gyökeressen, mint a Libanon hatalmas czedrusfái, hogy mindenki, aki minket lát, megismerje, hogy mi Istennek áldott gyermekei vagyunk. Amen!

Hirek.

Az ügyvédi kar tisztelgése. Az aranyosmaróti ügyvédi kar folyó hó 18-án tisztelt Simonyi Elemér kir. törvényszéki elnöknek. Kosztolányi Aurél kir. tanácsos ügyvéd az ügyvédi kar nevében rámutatott azon közös érdekre, mely kell, hogy az ügyvédi és bírói kart minél szorosabban fűzze egymáshoz. Simonyi Elemér kir. törvényszéki elnök válaszában megköszönte az ügyvédi kar rokonszenvét s teljesen méltányolva az előtte felhozott indokokat, azon reményének adott kifejezést, hogy sikerülni fog neki minden irányban megelégedést kiérdemelni, mert neki egyik főtörekvése az lesz, hogy bárholonnan jövő panaszokat megvizsgál s minden sérelmet orvosol, ez okból azt a kérelmet intézi az ügyvédi karhoz, hogy mint arra hivatott tényezők, semmi sérelmet sem titkoljanak el előtte, de mindenben egész bizalommal és őszinteséggel forduljanak hozzá. Az elnök beszédét hangos éljenzés kísérte és miután az ügyvédek külön külön is bemutatkoztak, a tisztelgés véget ért és az ügyvédi kar azon kellemes benyomással távozott, hogy a törvényszék vezetése tekintetében megboldogult Andrássy Sándort méltó utód követi.

Gyászhir. Életének 54-ik évében folyó hó 16-án költözött el az élők sorából Dr.

Fuchs Mór helybeli gyakorló orvos. Jeles képzettségű, általánosan kedvelt orvosa volt a környéknek, kit a társadalom minden részéből felkerestek. Temetése folyó hó 18-án volt, melyen a helybeli egész társadalom megjelent. Nyugodjék békében! — A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Özv. Dr. Fuchs Mór szül. Freund Adél neje, Margit, ennek férje Braun Mór, Márta és Károly gyermekei a többi rokonok nevében is mélyen szomorodott szívvel tudatják felejthetlen férje, atyjuk, illetve apósának Dr. Fuchs Mórnak folyó hó 16-án este 9 órakor élete 54., boldog házassága 23. évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 18-án délután 2 órakor fog az aranyosmaróti izr. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Aranyosmarót, 1906. évi november hó 17-én. Béke poraira!”

A lévai disz-káplán. Juriga Nándor tót nemzetiségi országgyűlési képviselő ezelőtt 4—5 évvel a lévai plebánián volt káplán. Léván tere nem lévén, csakhamar jobb hazába ment vigadni a madár. A mint a fejlemények mutatják, csakugyan derekasan hozzá látott a munkálkodáshoz és ma már tót apostolként és vértanuként tündöklők népe szemében. A vértanuság sajnos csekély szenvedésbe kerül neki, mert csak két évre és 1200 korona pénzbüntetésre ítélte a pozsonyi esküdtbíróóság a magyar nemzet elleni izgatás büntette miatt. Jurigának védője is akadt vala a fenytő eljárás során.

Jönnek a színészek. Miként értesülünk, Halmai Imre nálunk igen előnyösen ismert színigazgató társulatával e hó végén városunkba érkezik, hogy itt 14 napra tervezett előadásait megkezdhesse. Titkárja: Fehér Vilmos még e hét folyamán érkezik ide a bérletek gyűjtése ezéjából.

Az esküdtszék működéséről. A helybeli kir. törvényszéknél folyó hó 12-én kezdődtek az esküdtszéki tárgyalások. Az esküdtök az első vádlottat, Missik György újbányai lakost rablás büntette elkövetése miatt mondták ki bűnösnek, miért is a vádlott 5 és fél évi fegyházat kapott. 13-án a második bűnygyben döntöttek az esküdtök és Barta Mátyás lédeczi molnár Borbás László lédeczi plebános ellen erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés kísérletének büntetésben mondták ki bűnösnek, mire a bíróság 1 és fél évi börtönrre büntette. November 15-én Ivan Vilmos bellegi lakost felmentette az esküdtszék az apagyilkolás szörnyű büntette alól. A szerenésetlen fiu az anyja védelme közben ütötte le az apját. Itt megemlékezünk arról, hogy a védőbeszéd Eötvösi védelem volt. A jogász és az érzés embere küzdött a felmentésért és be is teljesedett. A védelmet Dr. Bottka Győző irodájának vezetője: Demény Gyula mondotta. November 16-án Klicsimunka János nagysallói lakos büntette került az esküdtök kritikája alá, a büntett szándékos emberölés vádja alá vonatot az ügyészség által. Az esküdtök halált okozó súlyos testi sértés büntetésben mondták ki bűnösnek; miért is a bíróság 3 évi fegyházra ítélte. A többiről a jövő számban lesz szó.

Az Országos Iparpártoló Szövetség a magyar közönség régen hangoztatott óhajának tesz eleget, a mikor kiadja a hazai beszerzési forrásokat. Ez a füzet, mely nélkülözhetetlen segédeszköze lesz az iparpártolás iránt érdeklődő vásárló közönségnek, tartalmazza a fűszerkereskedésben, férfi- és női-divatárkereskedésben, papirkereskedésben és vaskereskedésben kapható összes iparcikkék hazai termelőinek névsorát, olyan átnézetes összeállításban, hogy a laikus közönség egy szempillantás alatt megkaphatja a szükséges utbaigazításokat. Az Országos Iparpártoló Szövetség titkársága (Budapest VI., Király-utca 34.) fölkéri Magyarországot előkelő könyvkereskedőit, szíveskedjenek bejelenteni, hogy a november hó folyamán megjelenő füzetből hány példányt óhajtanak eladásra. A tartalmas füzet ára 40 fillér.

A legelőkelőbb orvostanárok által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

ESTERHÁZY-COGNAC

mely
a közönség kedvencz itala
mindenütt kapható.

Központi iroda:

Gr. Esterházy Géza-féle
cognagyár

BUDAPEST,
V. ker., Nádor-utca 16. sz.

698/1906

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aranyosmaróti kir. jbiróságnak 1906. évi V. 435/1 számú végzése következtében Dr. Vállas Jenő ügyvéd által képviselt Kurezswell Bernát javára Hostyák János ellen 51 korona 60 fl. s jár. erejéig 1906. évi október hó 22-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján le- és felüloglalt és 1227 korona 30 fillérre becsült következő ingóságok u. m.: butorok, pléh-árúk nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a fenti kir. járásbíróság 1906. évi V. 435/2 számú végzése folytán 51 k. 60 fillér tőkekövetelés, ennek 1906. aug. 4. napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 31 k. 70 f.-ben bírólag már megállapított költségek erejéig Aranyosmaróton a helyszínen leendő eszközösére 1906. évi november hó 24-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzték, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108-ik §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felüloglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Aranyosmarót, 1906. évi november hó 10-én.
bagotai Lengyel Aurél, kir. bir. végrehajtó

Őszi és téli ujdonságok

a legdivatosabb női konfekciókalap- és egyéb női és férfi divat-cikkéből kaphatók

WEISZ EDE
divat- és cipőkereskedésében
ARANYOSMARÓT
(Takarékpénztári palota.)

Köhögés, rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefű
czukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RETHY-félét** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak **Réthy-félét** fogadjunk el!

Spötle-féle csemege-sajtok

eredeti gyári árakon kaphatók

Özv. Grugyinszky Kelemenné vendéglőjében.

Van szerencsénk az igen tisztelt hölgyközönség szives tudomására hozni, miszerint képviselőnk

toilettek, costümek, felöltők,
szörmecollierek és szörmekabátok legujabb modelleit, továbbá **női**
fehérneműeket, szőnyeget,
függönyöket stb.

tartalmazó, dúsan felszerelt mintagyűjteményünkkel november hó folyamán odaérkezik.

Miután hazai törvényeink értelmében képviselőnk csakis előzetes meghívás alapján tehetné látogatását, tisztelettel kérjük azon tisztelt hölgyeket, kik mintagyűjteményünket megtekinteni óhajtják, miszerint ebbeli óhajukat — az őket érdeklő cikkek megjelölése mellett — az alábbi minta szerinti néhány sorban velünk közölni kegyeskedjenek.

MINTA.

Tausky J. Fiai cégnek
Pozsony.

Szándékom lévén cégnél
..... rendelni, kérem képviselőjét
megfelelő mintákkal hozzám is elküldeni.
Név
Lakhely.....
Utcza.....

Kiváló tisztelettel

TAUSKY J. FIAI
POZSONY.